

Ο ΑΤΙΜΑΣΜΕΝΟΣ

Κίμερα πρέπει νά ποῦμε ὕμνους γιὰ τὴν Ταφή τοῦ Μονογενῆ, τὴν Ἀνάστασι τοῦ Νικητῆ, τὴ χαρὰ τοῦ κόσμου, τὴ ζωὴ ὄσων τῶν ἐθνῶν. Ἄς ὑμνήσουμε σήμερα αὐτὸν ποὺ φόρεσε τὴν ἁμαρτία. Ἄς ποῦμε εὐφημα λόγια σήμερα στὸ Θεὸ Λόγο, ποὺ ντρόπιασε τὴ σοφία τοῦ κόσμου...Ἐκεῖνον ποὺ μὲ τὴ θεϊκὴ Του μεγαλοσύνη μετέτρεψε τὸ φθαρτὸ σὲ ἀφθαρσία. Ἐκεῖνον ποὺ «τὸν εἶδαμε καὶ δὲν εἶχε ὁμορφιά οὔτε κάλλος, ἀλλὰ τὸ πρόσωπό Του ἦταν ἀτιμασμένο καὶ στερημένο ἀπὸ ὠραιότητα πιδὸ ποῖν ἀπὸ ὄσους τοὺς ἀνθρώπους» (Ψα. 53.2-3).

Πότε ἦταν ἀτιμασμένος; Ὅταν συναναστρεφόνταν τοὺς ἀσεβεῖς Ἰουδαίους, ποὺ τὸν ἀποκαλοῦσαν Σαμαρείτη καὶ δαιμονισμένο. Ὅταν ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης καὶ ὄσοι τοὺς γέννησε τὸ σκοτάδι, κρατοῦσαν αὐτὸν, ποὺ δὲ χωραεὶ πουθενά, γιὰ νὰ τὸν θανατώσουν. Ὅταν ἀντιμετώπιζαν Αὐτόν, τὸ βλαστὸ τῆς ἐπιείκειας, μὲ ραπίσματα. Ὅταν δικάζαν τὸ δικαστὴ καὶ ἔκριναν τὸν Κριτὴ τοῦ κόσμου, ὅταν ὁ δοῦλος ρωτοῦσε καὶ ὁ Κύριος σιωποῦσε, τὸ φῶς ἠσύχαζε καὶ τὸ σκοτάδι θριαμβολοχοῦσε, τὸ διμῶργημα ἔδειχνε θράσος καὶ ὁ Δημιουργὸς ἔδειχνε ὑπομονή...

Πότε ἦταν ἀτιμασμένος; Ὅταν γάβγιζαν τὰ σκοτῆ καὶ ὁ Δεσπότης ἔδειχνε ἀνοχί. Ὅταν οἱ λόκοι ἄρπαζαν καὶ τὸ πρόβατο δὲν ἔφερε ἀντίστασι. Ὅταν ὁ ἡμιότης δεχόταν πρόσκλησι στὴ ζωὴ, ἐνῶ ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου σορόταν στὸ θάνατο. Ὅταν ἔβγαζαν ἐκεῖνη τὴν ἀτακτὴ καὶ ὀλέθρια φωνή, «θάνατος, θάνατος, σταύρωσέ Τον. Τὸ αἷμα Του πάνω μας καὶ στὰ παιδιὰ μας», οἱ φρονιάδες τοῦ Κυρίου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ θεομάχοι, οἱ μισόθεοι, οἱ ὄβριστὲς τοῦ νόμου, οἱ πολεμιοὶ τῆς χάριτος, οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως, οἱ συνήγοροι τοῦ διαβόλου, τὰ γεννίματα τῶν ἐχιδνῶν, οἱ υἱοθυριστὲς, οἱ κατήγοροι, οἱ σκοτισμένοι στὴ διάνοια, ἡ ζῆμι τῶν Φαρισαίων, τὸ συνέδριο τῶν δαιμόνων, οἱ μαροὶ, οἱ κακότατοι, οἱ υἱοθυριστὲς, οἱ μισόκαλο. Καὶ δίκαια φρόναζαν «θάνατος, θάνατος, σταύρωσέ Τον», διότι τοὺς βάραινε ἡ παρουσία τῆς Θεότητος μὲ σάρκα καὶ τοὺς στενοχωροῦσε ὁ ἔλεγχος γιὰ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους. **Εἶναι συνήθεια οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ μισοῦν τὴ συναναστροφή μὲ τοὺς δικαίους.**

Πότε ἦταν ἀτιμασμένος; Ὅταν φραγγέλιωσαν καὶ βασάνισαν τὸ ἅγιο σῶμα Ἐκεῖνου ποὺ ὑπέφερε τὰ πάθη μὲ τὴ θέλησή Του, γιὰ νὰ θεραπεύσει τὶς παθῆς πληγὲς τῶν ἁμαρτημάτων μας. Ὅταν σίκωνε τὸ ξύλο τοῦ Σταυροῦ ἐπάνω στοὺς ὤμους Του, τρόπαιο κατὰ τοῦ διαβόλου. Ὅταν φοροῦσαν ἀγκάθινο στεφάνι σ' Ἐκεῖνον ποὺ στεφανιώνει ὄσους πιστεύουν σ' Αὐτόν. Ὅταν ἐντυσαν μὲ πορφύρα περιπαιχτικὰ Αὐτόν ποὺ χαρίζει ἀφθαρσία σὲ ὄσους ζαναγεννιοῦνται μὲ νερὸ καὶ Πνεῦμα Ἅγιο. Ὅταν κάρφωσαν στὸ ξύλο τοῦ Σταυροῦ Αὐτόν ποὺ εἶναι Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

Πότε ἦταν ἀτιμασμένος; Ὅταν οἱ στρατιῶτες θριάμβευαν περιπαίζοντας τὸ Δεσπότη τῆς οὐρανίας στρατιᾶς τῶν Ἀγγέλων. Ὅταν ἔδεσαν σὲ κατὰμ σπόγγο γεμάτο ζῦδι καὶ Τὸν πότισαν καὶ ἔδιναν χορτὴ σ' Αὐτόν ποὺ τοὺς ἔριξε τὸ μάνα. Ὅταν ὁ ἥλιος πενθοῦσε καὶ ντυνόταν τὸ σκοτάδι σὰν σάκο, πενθώντας τὴν πτώσι τῶν Ἰουδαίων. Διότι ἡ ἡμέρα θρηνοῦσε τὶς συμφορὲς τῶν Ἰουδαίων, ὅταν ἡ Ζωὴ, δηλαδὴ ὁ Χριστὸς, ἦταν κρεμασμένος ἀνάμεσα σὲ δύο Ἀιμητὲς, καὶ ὁ ἕνας Τὸν χλεύαζε καὶ Τὸν κατηγοροῦσε, ὁ δὲ ἄλλος μὲ τὴ μετάνοιά του ἄρπαζε τὸν Παράδεισο.

Πότε ἦταν ἀτιμασμένος; Ὅταν τὸ σῶμα παραδινόταν γιὰ νὰ ταφεῖ. Ὅταν οἱ στρατιῶτες Τὸν φρόλαγαν καὶ ἡ γῆ ἔκρυβε Αὐτόν ποὺ στήριξε τὴ γῆ ἐπάνω στὰ νερά. Ὅταν οἱ Ἀπόστολοι κρόβονταν, μὴν μπορώντας νὰ ὑποφέρουν τοὺς πηλοῦς πειρασμοὺς.

Ὅμως πρόσεχε, ἀγαπῆτέ, τὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ κατορθώματα τῆς χαρᾶς ποὺ ἦσαν μετὰ τὸ πάθος. Ὁ ἀτιμασμένος μεταβαλλόταν σὲ ἐνδοξο καὶ ἡ χαρὰ τοῦ κόσμου ἀνασταίνεται ἀφθαρτὴ μαζί μὲ τὸ σῶμα. Τότε εἶχε ὠδίνες τοκετοῦ ἡ γῆ, ὁ θάνατος ἀπέβαλε τὴ ζωὴ τῶν ὄσων, διότι δὲν ἦταν δυνατὸν ὁ θάνατος νὰ κρατᾷ Ἐκεῖνον ποὺ κρατᾷ τὰ πάντα μὲ τὸ λόγο Του.¹

¹ Αγ. Γρηγορίου Νύσσης Λόγος στὴν Ἁγία Ἀνάστασι, Ε.Π.Ε τ.11σ.25-31

ΠΟΛΛΕΣ ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

ύριε, είναι πολλές οι δυσκολίες της ζωής μας. Θελήσαμε να γίνουμε θεοί χωρίς Έσένα και τώρα καταντήσαμε να είμαστε φτωχοί ζώντας μακριά από Σένα.

Τὰ προβλήματα, πολλά. Οί κίνδυνοι καθημερινοί. Τὰ θλιβερά αναπάντεχα. Η μοναξιά έξαντλητική. Ο φόβος έντονος. Κι εγώ ταπεινωμένος μπροστά Σου φωνάζω:

Κύριε, βοήθησέ με να αντιμετωπίζω, με ψυχική γαλήνη, με σύνεση και με έλπίδα όλα όσα θα μου προσφέρει ή σημερινή ημέρα. Σίγουρα πολλές και πολύμορφες ειδήσεις θα λάβω, γι' αυτό στηριξέ με και δίδαξέ με να τις δεχτώ με ήρεμία και δίχως ύπερβολές συναισθηματικές, αλλά και με πίστη και πεποίθηση ότι προέρχονται όλα από Σένα, με πολύ αγάπη για μένα. Και σήμερα πολλές θα είναι οι φωνές, πού θα με καλούν στην χωρίς φραγμούς απόλαυση της ζωής πού δεν μου ανήκει. Πολλές θα είναι οι φωνές, πού με ειρωνεία θα φωνάζουν ότι δεν υπάρχουν και πώς δεν αξίζει να πάνε χαμένα τα χρόνια της ζωής μας. Πολλοί θα είναι εκείνοι, πού θα με συμβουλεύουν για να γίνω πιδό σύγχρονος, πιδό άνθρωπος, πιδό κοινωνικός. Έξ άλλου, θα μου λένε: «δεν βλέπεις ότι εμεις μόνοι, δεν βλέπεις τί κάνουν οι πολλοί!».

Αλλά, Σὺ Κύριε, καθοδήγησε τις σκέψεις μου, τὰ συναισθήματά μου και τις αποφάσεις μου. Δίδαξέ με, να συμπεριφέρομαι σέ όλους με ευθύτητα και σύνεση, ώστε να μη συγχίζω και στενοχωρῶ κανέναν. Δίδαξέ με, να προσεύχομαι, να πιστεύω, να υπομένω, να συγχωρῶ και να αγαπῶ.

Δός μου τὴ δύναμη να υποφέρω τὸν κόπο τῆς ἡμέρας και μὴ μ' αφήνεις να ξεχνᾶω, ότι τὰ πάντα προέρχονται από Σένα για μένα. Για μένα με αγάπη, για να κερδίσω ὅτι έχασα μακριά Σου. Να κερδίσω τὴν ἡμέρα, τὸ χρόνο, τὴ ζωή μου. Αμήν.

ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Τὴ Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω, τὰ μέλη τῆς Ἐνοριακῆς Νεανικῆς Συντροφιάς μας, μαζί με τίς οικογένειές τους γιόρτασαν, ψυχαγωγήθηκαν, ἔπαιξαν και ἔτσι ξεκίνησαν γιά τὸν πνευματικό ἀγῶνα τῆς Μ.Τεσσαρακοστῆς.

ΕΠΑΙΞΑΝ
ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΑΝ
ΧΟΡΕΨΑΝ
ΚΑΙ

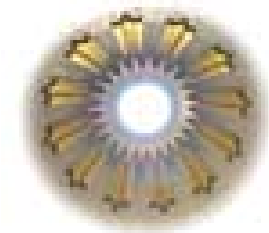
ΕΚΛΕΙΣΑΝ ΤΗ
ΓΙΟΡΤΗ
ΜΕ ΤΟ ΠΑΤΡΟ-
ΠΑΡΑΛΟΤΟ
«ΧΑΣΚΑ»

Ο ΗΡΩΤΙΚΟΣ

Τὸ νὰ καταστρέφεις αὐτὸ πού σου εἶπαν ὅτι εἶναι ἀληθινὸ, ἀλλὰ ἀποδείχθηκε ψεύτικο, εἶναι φυσικό. Τὸ νὰ σπάζεις τὴ γλάστρα στὴν ὁποία κανένα λουλούδι δὲν μπορεῖ νὰ φυτρώσει, εἶναι λογικό. Τὸ νὰ γκρεμίζεις αὐτὰ πού δὲ μποροῦν νὰ σὲ προστατέψουν ἀπὸ τὸν πιὸ μεγάλο ἐχθρό σου, εἶναι ἔξυπνο. Τὸ νὰ πετᾶς στὰ σκουπίδια τὸ νοθευμένο φάρμακο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει καμία δύναμη νὰ σὲ θεραπεύσει, εἶναι συνετὸ. Καὶ φυσικὰ γιὰ ὅλα αὐτὰ κανεὶς δὲν θὰ σοῦ ἔλεγε ὅτι κακῶς τὰ κάνεις.

Ὅμως τὸ νὰ καταστρέφεις τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ μὴ τὴν ἀπολαύσουν ἐκεῖνοι πού τὴν ἀγαποῦν, αὐτὸ εἶναι φθόνος. Τὸ νὰ κακοποιεῖς τὴν ἀλήθεια μπροστὰ στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ μὴ τοὺς καθοδηγεῖ, αὐτὸ εἶναι ἀπάνθρωπο. Τὸ νὰ διαστρεβλώνεις τὴν ἀλήθεια, γιὰ νὰ μὴ τὴν ἀποδεχθοῦν ὅσοι τὴν ποθοῦν, αὐτὸ εἶναι ἀπάτη. Τὸ νὰ ἀποκρύπτεις τὴν ἀλήθεια, γιὰ νὰ μὴ τὴ βρῖσκουν ὅσοι τὴν ἀναζητοῦν, αὐτὸ εἶναι ἔγκλημα. Ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ τὴν καταδικάζεις ὡς τὸ χειρότερο πράγμα πού ὑπάρχει στὸν κόσμο, ἐνῶ αὐτὴ εὐεργετῇ, αὐτὸ εἶναι μίσος ἀθεράπευτο.

Βέβαια, θὰ ἔλεγε κανεὶς, ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συμβαίνουν στοὺς ἀνθρώπους, ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστες περιπτώσεις. Κι ὅμως ὅλα αὐτὰ δὲν συμβαίνουν σὲ ἐλάχιστες καὶ μεμο-

νωμένες περιπτώσεις, ἀλλὰ σὲ πάρα πολλές. Σὲ μία πάρα πολὺ μεγάλη ἔκταση χρονικὴ, τοπικὴ καὶ ποσοτικὴ. Ὅλα αὐτὰ συνέβησαν σὲ περιόδους διωγμῶν. Συμβαίνουν ὅσο δὲν θὰ ἀγαποῦμε Ἐκεῖνον πού σταυρώθηκε γιὰ μᾶς. Καὶ θὰ συνεχίσουν νὰ συμβαίνουν ὅσο θὰ ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Δημιουργοῦ καὶ Λυτρωτοῦ μας. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀβελ τοῦ δικαίου μέχρι τὸ τέλος τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, πάντα οἱ ἐχθροὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου δημιουργοῦν διωγμούς. Ὅταν ὁ ἀπ. Παῦλος, ἀναφέρεται σὲ νέφος μαρτύρων τὸ 100 μ.Χ, τότε τί θὰ ἔλεγε γιὰ 2000 χρόνια μετὰ; Νέφη μαρτύρων, κάθε κοινωνικῆς τάξης, φυλῆς, τόπου καὶ ἡλικίας τιμοῦν καὶ δοξάζουν τὴν Ἐκκλησίαν μας.

Μία τέτοια προσωπικότητα πού δοξάζει τὴν Ἐκκλησίαν μας εἶναι καὶ ὁ ὁσῖος Ἰωάννης. Γεννήθηκε περὶ τὸ 780 στὴν Εἰρηνούπολη τῆς Δεκάπολης τῆς Κοίλης Συρίας ἀπὸ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετους γονεῖς, τὸν Θεόδωρο καὶ τὴ Γρηγορία. Σὲ ἡλικία μόλις ἐννέα ἐτῶν οἱ γονεῖς του ἀνέθεσαν τὴν πνευματικὴ του φροντίδα σὲ κάποιον σπουδαῖο γέροντα. Ἀργότερα ἔλαβε μέρος στὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους τῆς Κων/πόλης. Ὅταν ὁ πνευματικὸς του ἔγινε ἡγούμενος τῆς μονῆς Δαλμάτων, ἐκεῖνος διορίστηκε ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Νικηφόρο τὸν Ὁμολογητὴ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Καθαρῶν στὴ Βιθυνία. Τὴν περίοδο τῆς Εἰκονομαχίας ἔλαβε δυναμικὴ θέση ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῶν Ἀγίων Εἰκόνων ἐλέγχοντας τὸν εἰκονομάχο αὐτοκράτορα Λέοντα Ε', ὁ ὁποῖος τὸν φυλάκισε στὴν Κων/πολι καὶ μετὰ στὸ Πενταδάκτυλο. Παρέμεινε ἀλυσοδεμένος ἐπὶ 18 μῆνες. Ἀκόμη ὑπέστη βασανισμούς καὶ ἀπὸ τὸν εἰκονομάχο Πατριάρχη Ἰωάννη τὸν Ζ'. Ἐπειδὴ ὅμως, παρὰ τὶς κακουχίες καὶ τὶς στερήσεις, ὁ ἅγιος παρέμεινε ἀκλόνητος στὴν πίστη του καὶ δὲν κάμφθηκε τὸ ἀγωνιστικὸ του φρόνημα, τὸν ἐξόρισαν καὶ παρέμεινε ἐγκλειστος καὶ λειψορούμενος ἐπὶ δυὸ ἔτη. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ δυσεβοῦς Λέοντα καὶ στὶς ἡμέρες τοῦ αὐτοκράτορα Θεόφιλου ἐξορίστηκε καὶ πάλι καὶ παρέδωσε στὴν ἐξορία τὴν ἀγία ψυχὴ του.

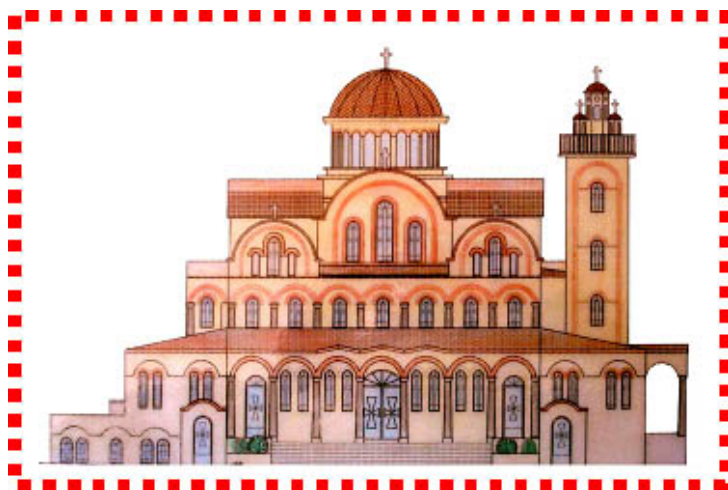
Ἡ Ἐκκλησία μας τὸν τιμᾷ στὶς 27 Ἀπριλίου.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ

Τ.Κ. 413 36 ΤΗΛ. 2410 280569

ΓΙΝΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΟΥΜΕ

τίς συμπληρωματικές εργασίες, οι οποίες έμειναν ανεκπλήρωτες εξαιτίας της απαγορευτικής ζώνης ανοικοδόμησης πέριξ της Έθνικης Όδου. Τώρα όμως αυτοί οι περιορισμοί έχουν εκλείψει, οπότε και ζητούμε τη συνδρομή σας για την επέκταση του Ί.Ναού μας και τη δημιουργία βοηθητικών και κοινόχρηστων χώρων.

(Αριθμ.Λογ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ 000888733717-8).

ΕΤΣΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ Ο Ι.ΝΑΟΣ ΜΑΣ

Ο Αγ. Φανούριος.
Το όμορφο παρεκκλήσι είναι συγχρόνως ένας αναγκαστικός αποθηκευτικός χώρος.

Η πρόσβαση στα WC, δεν είναι κατάλληλη.

Με τέτοιες συνθήκες πώς να αξιοποιήσει κανείς την πλούσια βιβλιοθήκη του Ί.Ναού;

Πώς να υκλοφορήσουν εδώ άκινδυνα τα παιδιά της προσχολικής ηλικίας;

ΑΥΤΑ ΚΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ ΣΤΟΝ Ι.ΝΑΟ ΜΑΣ, ΔΗΗΚΟΥΝ

Τέτοιες γωνίες είναι οί ειδικόί χώροι για τά λειτουργικά και τά άλλα ιερά σκεύη.

Αυτοί είναι οί χώροι φύλαξης αντικειμένων και διαφόρων εργαλείων.

Τά είδη καθαριότητας είναι διάσπαρτα γύρω από τόν Ι.Ναό, αφού δέν έχουν τή δική τους γωνιά.

Σέ όλους άρέσει ή τάξη και ή ευπρέπεια

Αγαπητοί μας ένοριτες και φίλοι του Ι.Ναού μας.

Αρκετά χρόνια τώρα, μέ τή βοήθεια του Θεού, προσπαθούμε μέ φιλότιμες συνεργασίες, τόσο μέ τό προηγούμενο εκκλησιαστικό συμβούλιο, όσο και μέ τό τωρινό, και μέ τίς ευχές του Σεβασμιωτάτου και τίς θυσίες, καταξιωμένων φίλων αρχιτεκτόνων, μηχανικών, και άλλων ειδικών νά καταλήξουμε σ' ένα σχεδιασμό επέκτασης του Ι. Ναού μας, χωρίς, φυσικά, νά αλλάζει τό αρχικό βυζαντινό σχέδιο. Κι όλα αυτά, επειδή ό Ι.Ναός μας έχει πλέον τό δικαίωμα επέκτασης, μετά

τόν χαρακτηρισμό τής Π.Ε.Ο σέ λεωφόρο τής πόλεως.

Μέ τήν επέκταση του Ι.Ναού μας θά μπορούμε νά δημιουργήσουμε:

1. **Ευρυχωρία** και άνεση για τόν εκκλησιασμό μας, αφού τά τετρα. μέτρα σχεδόν διπλασιάζονται.
2. **Λειτουργικά γραφεία** για τούς ιερείς, τούς επιτρόπους, και

τά μέλη τής φιλοπτώχου αδελφότητας.

3. **Χώρους WC** πιό σύγχρονους και χωρίς εμπόδια.

4. **Αποθήκες** για τή συγκέντρωση αντικειμένων (μοκέτες, εργαλεία κ.ά.), πού αυτή τή στιγμή βρίσκονται διάσπαρτα έντός και έκτός του Ι.Ναού μας.

5. **Ειδικούς χώρους** για τά ίσκεύη, ίΕικόνες, ίΆμφια, ίΒιβλία, ίΚαλύμματα, ίΠροσκυνητάρια, ίΕπιτάφιο κ.ά, προς προφύλαξη τους από τήν υγρασία και σκόνη.

6. **Άνετες και ευπρεπείς αίθουσες** για τήν κατήχηση και ψυχαγωγία των νέων μας.

7. **Χώρο αναμονής** έξομολογουμένων ένοριτών για τήν πνευματική και οικογενειακή στήριξη τους καθώς και για τή βοήθεια των αναξιοπαθούντων αδελφών μας.

8. **Άνετη πρόσβαση** στον Ι.Ναό μας των Α.Μ.Ε.Α.

Γενικά θέλουμε μιá Ένορία πού νά σέβεται τούς ένοριτες της και νά προσφέρει θεάρεστη ποιμαντική μέριμνα σέ όλους.

ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

ΟΙ ΠΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΛΗ

«ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΤΗΣ ΕΡΑΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ».

Η Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Β. Η Θ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Μετά την αποχώρηση όλων των κατηχουμένων, έμειναν πλέον οι πιστοί και άρχισε τό δεύτερο μέρος της θ.Λειτουργίας, πού άφορούσε τούς πιστούς. Τό μέρος αυτό της θ.Λειτουργίας λέγεται, «**Λειτουργία τών πιστών ή άγία αναφορά**».

Στήν αρχαία Έκκλησία προσέρχονταν οι πιστοί μέ τάξη και ευλάβεια για νά προσφέρουν τά δώρα τους: **άρτον, οίνον και ύδωρ**. Σήμερα, βέβαια, για νά κερδίσουμε χρόνο, τελούμε τήν ί.Προσκομιδή τήν ώρα του Όρθρου.

1. ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

α. Ευχές τών πιστών. Τούς πιστούς οι όποιοι παρέμεναν για τήν τέλεση της αναιμάκτου Θυσίας ό διάκονος τούς προέτρεπε για επί πλέον προσευχή έκφωνώντας:

1) Αιτήματα και Α' ευχή. «Όσοι πιστοί. Έτι, και έτι, εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν. Αντιλαβού, σώσον, έλέησον, και διαφύλαξον ήμάς, ό Θεός τή σή χάριτι. Σοφία.»

Στό μεταξύ ό ιερεύς διαβάζει όπως και σήμερα, τήν ακόλουθη ευχή, ή όποία αναφέρεται κυρίως στον ίδιο πού πρόκειται να τελήσει τήν φρικτή Θυσία. Μέ αυτή παρακαλεί τον Κύριο να δεχθεί τις προσευχές του, πού αναφέρονται τόσο σ' αυτόν όσο και στον λαό.

«Εύχαριστούμεν σοι, Κύριε, ό Θεός τών Δυνάμεων, τω καταξι ώσαντι ήμάς παραστήναι και νυν τω άγίω σου Θυσιαστηρίω, και προσπεσείν τοις οικτιρμοίς σου υπέρ τών ήμετέρων άμαρτημάτων, και τών του λαού άγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ό Θεός, τήν δέησιν ήμών ποιήσον ήμάς άξιους

γενέσθαι του προσφέρειν σοι δεήσεις, και ίκεσίας και θυσίας, αναιμάκτους υπέρ παντός του λαού σου και ικάνωσον ήμάς, ούς έθου εις τήν διακονίαν σου ταύτην, εν τή δυνάμει του Πνεύματός σου του άγίου, ακαταγνώστως και άπροσκόπτως, εν καθαρώ τω μαρτυρίω της συνειδήσεως ήμών, επικαλεισθαι σε εν παντί καιρω και τόπω, ίνα, εισακούων ήμών, ίλεως ήμίν ειης, εν τω πλήθει της σής αγαθότητος.

‘Οτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις,.....».

Δηλαδή: «Σ' εύχαριστούμε, Κύριε ό Θεός, ό όποιος εξουσιάζεις τις έπουράνιες και επίγειες δυνάμεις, διότι μάς αξίωσες της μεγάλης τιμής και εύεργεσίας να παρασταθώμε και τώρα ένώπιον του άγίου θυσιαστηρίου σου και να προσπέσουμε στην αγαθότητα και εύσπλαχνία σου, για να ζητήσουμε χάρη για τις άμαρτίες μας, αλλά και για τις έξ άγνοίας παραβάσεις του λαού σου.

Σέ παρακαλούμε, ό Θεός, να δεχθείς τήν θερμή παράκλησή μας: να μάς κάνεις άξιους για να σου προσφέρουμε υπέρ του λαού σου δεήσεις και θερμές παρακλήσεις και θυσίες αναιμάκτες.

Σέ παρακαλούμε ακόμη, για μάς τούς ιερείς πού μάς έδωσες τήν έξουσία να έκτελούμε τήν ιερή αυτή διακονία, να μάς κάνεις κατάλληλους, μέ τήν δύναμη του Αγ.Πνεύματός σου να σε επικαλούμαστε σε κάθε τόπο και κάθε στιγμή, χωρίς να μάς βαραινεί κάποια έννοχή ή καταδίκη. Χωρίς έμπόδιο τό όποιο να μάς απομακρύνει από τήν επικοινωνία μαζί σου, αλλά να μπορούμε να έχουμε καθαρή τήν συνειδήσή μας. Και τουτο, για να ακούς τήν παράκλησή μας και να εκχύνεις σε μάς τό έλεός σου σύμφωνα μέ τό πλήθος της αγαθότητός σου.

Διότι σε σένα πρέπει κάθε δόξα, τιμή και προσκύνηση.....» →

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Η Νεανική Συντροφιά της Ένορίας μας άνηφορίζει για τον ΟΛΥΜΠΙΟ, και συλλογισθήκαμε ότι κι ό άνηφορικός δρόμος της ζωής μας, έχει κι όμορφίες.

«**Εὐχαριστοῦμεν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων**». Ἡ εὐχή αὐτή, ἡ πρώτη τῆς θ.Λειτουργίας τῶν πιστῶν, ἀρχίζει μὲ μιὰ εὐχαριστία. Ἡ ὅλη θ.Λειτουργία ἀρχισε μὲ ἕναν ἔπαινο· «**Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία.**». Τώρα ἀρχίζει μὲ μιὰ εὐχαριστία. Κάνει ἐντύπωση ὅτι ὁ Κύριος σὲ καμμία περίπτωση δὲν ἔδειξε τὸ παράπονό του, οὔτε ὅταν τὸν ἔδιωξαν οἱ Γεργεσηνοί, οὔτε ὅταν τὸν ἐνέπαιζαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι μὲ τὰ ἐρωτήματά τους, παρὰ μόνον ὅταν θεράπευσε τοὺς λεπρούς καὶ δὲν γύρισαν νὰ τοῦ ποῦν ἕνα εὐχαριστῶ, ἐκτός ἀπὸ τὸν ἕναν.

Ὁ ἀπ.Παῦλος λέγει: Κολ Γ-15-17 «**εὐχάριστοι γίνεσθε... 17 καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ**». Δηλαδή πάντοτε νὰ εἴμαστε εὐγνώμονες. Τὸ εὐχαριστῶ δὲν πρέπει νὰ φεύγει ἀπὸ τὸ στόμα μας.

Ακόμη καὶ στὴν πρωινή καὶ στὴν βραδυνή προσευχή μας νὰ λέμε τὸ εὐχαριστῶ. Νὰ κάνουμε προσευχή τὸ πρωῖ γιὰ νὰ ποῦμε εὐχαριστῶ πού μὲ ἀξίωσες νὰ ξυπνήσω καὶ τὸ βράδυ νὰ ποῦμε σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἡμέρα πού πέρασε.

«**Ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων**». Τώρα ἀναφέρεται στὶς οὐράνιες δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων οἱ ὁποῖες παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ὑμνοῦν ἀκατάπαυστα. Δὲν εἶναι ἄλλος αὐτός ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ ἐδῶ ἐνθυμεῖται ὁ ἱερεὺς τὸ ἐν οὐρανοῖς θυσιαστήριον, ὅπου οἱ ἄγγελοι ὑμνοῦν τὸν Θεό

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἡ Νεανική Συντροφιά τῆς Ἐνορίας μας πετᾶ τοὺς χαρταετοὺς της κι ὁ καθένας μας σκέφθηκε ὅτι «ἂν δὲν μᾶς κρατᾶ Ἐκεῖνος μ' ἕνα σχοινί, τότε δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ πετάξουμε ψηλά στοὺς οὐρανοὺς.

καὶ ἔτσι γινόμαστε κι ἐμεῖς κρυφοὶ νοσταλγοὶ τῆς μετοχῆς μας στὸν χῶρο αὐτὸ διὰ τῆς θ.Λειτουργίας. Γι' αὐτὸ καὶ συνεχίζει: «**τῷ καταξίωσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ**». Εὐχαριστοῦμε τὸν Θεό πού μᾶς ἀξιώνει νὰ βρεθοῦμε καὶ πάλι μπροστὰ στό ἅγιο θυσιαστήριό του.

Βέβαια δὲν τὸν εὐχαριστοῦμε μόνο γιατί θὰ καταδεχθεῖ ὁ Κύριος νὰ τελέσουμε τὴν ἁγία θυσία Του, ἀλλὰ καὶ γιατί κάποτε ὁ ἀρχιερεὺς δὲν ἔμπαινε μέσα στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων παρὰ μόνο μιὰ φορά τὸν χρόνον, ἐνῶ ἐμεῖς παντοῦ καὶ πάντοτε.

«**καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων**». Κατόπιν ζητᾶ ἀπὸ τὸ Θεό νὰ τοῦ συγχωρεθοῦν οἱ ἁμαρτίες οἱ δικές του, ἀλλὰ καὶ τοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος ἀμάρτησε χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζει.

Ἐδῶ ὁ ἱερεὺς εἶναι αὐστηρότερος μὲ τὸν ἑαυτό του λέγοντας τὰ δικά του παραπτώματα «**ἀμαρτήματα**», ἐνῶ τοῦ λαοῦ «**ἀγνοήματα**». Ἔτσι πρέπει νὰ κάνουμε. Νὰ εἴμαστε αὐστηροὶ μὲ τὸν ἑαυτό μας καὶ ἐπιεικεῖς μὲ τοὺς ἄλλους. Ακόμη ὅταν λέγει ἐδῶ γιὰ τὰ ἀμαρτήματα τοῦ ἱερέως καὶ τὰ ἀγνοήματα τοῦ λαοῦ δὲν σημαίνει ὅτι ἡ θ.Λειτουργία συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες μας, ἀλλὰ ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο νὰ δεχθεῖ τὴν προσφορά τῆς θυσίας μας, πού φθάσαμε ἐνώπιον τοῦ φρικτοῦ θυσιαστηρίου Του ἐξομολογημένοι ἁμαρτωλοὶ ἀφοῦ κανεὶς δὲν εἶναι ἀναμάρτητος. Δηλαδή ἀναφερόμαστε στὰ μὴ σοβαρὰ ἀμαρτήματα πού ἔγιναν ἀπὸ τὴν ἐξομολόγησή μας καὶ μετὰ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀμαρτήματα τρεχούσης φύσεως τῆς ζωῆς μας.

«**Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν δέησιν ἡμῶν ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας, ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην**». Ζητᾶ ἀκόμη ὁ ἱερεὺς νὰ ἀκούσει ὁ Κύριος τίς προσευχές του καὶ συγχρόνως νὰ τὸν καταστήσει ἄξιο νὰ τοῦ μεταφέρει τίς προσευχές τοῦ λαοῦ καὶ νὰ κάνει δεκτὴ τὴν θυσία πού θὰ τελεσθεῖ ἐξ ὀνόματος ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ.

Βέβαια, ὅπως πάντα, βάζει καὶ τὸ στοιχεῖο τῆς ἐπιείκειας, τονίζοντας ὅτι Ἐκεῖνος μᾶς τοποθέτησε στὴν διακονία αὐτῆς τῆς θυσίας.

«**Ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου**». Τὸ λέγει δὲ αὐτὸ διότι ὁ ἱερεὺς τελεῖ τὰ ἱμνηστήρια μόνο μὲ τὴ δύναμη τοῦ Ἁ.Πνεύματος, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἀγιότητα ἢ ἀ-

μαρτωλότητά του. Όποιος κι αν είναι ο ιερέυς τό ιερό μυστήριο είναι τό ίδιο, αρκεί νά τελείται σωστά, δηλαδή όταν οί μετέχοντες λαϊκοί καί ιερείς δέν άτακτούν καί όταν τά λόγια του Ι.Μυστηρίου λέγονται σωστά χωρίς βασικές παραλήψεις.

«άκαταγνώστως καί άπροσκόπτως, έν καθαρώ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν». Κι έδῶ άς θυμηθοῦμε τόν Εὐ.Τι-ωάννη πού λέγει: **Ιω Α Γ-21-22 «άγαπητοί, έν ἡ καρδιά ἡμῶν μῆ καταγινώσκη ἡμῶν, παρησίαν ἔχομεν πρὸς τόν Θεόν, 22 καί ὁ έν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς έντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν καί τὰ άρεστὰ ένῶπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν».** Πῶς είναι δυνατόν νά δέχεται ὁ Θεός τίς προσευχές μας, όταν ἡ καρδιά μας είναι βρώμικη; Καθιστοῦν δέ άκάθαρτη τήν καρδιά μας ὄχι μόνο οί σαρκικές άμαρτίες, αλλά καί οί έγωισμοί μας, οί ζήλειες, ὁ φθόνος, ἡ κακότητα, ἡ άπουσία άγάπης.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Υπάρχουν πολλοί τρόποι νά πείς τή γνώμη σου γιά τό κακό πού συντελεῖται στήν κοινωνία μας σήμερα.

Όμως είναι μάταιο νά σπέρνεις λουλούδια στήν άσφαλο.

Γί αυτό καί οί νέοι τῆς Ένοριακῆς Νεανικῆς

Συντροφιάς μας, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ, μοιράζουν, ὄσο ψωμί μᾶς διαθέτει ΔΩΡΕΑΝ καλοπροαίρετος Λαρισαῖος Άρτοποιός, σέ φτωχές οίκογένειες.

Η ΑΔΙΚΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Η ανθρώπινη δικαιοσύνη, ὄσο καλή κι αν φαίνεται, αν δέν στηρίζεται στόν Μόνο Νομοθέτη ΙΣ ΧΡ, τότε άδικεῖ. Διότι δέν μπορεί ὁ παράνομος νά νομοθετεῖ σωστά. Τό βλέπουμε αυτό

έντονα στή δίκη του ΙΣ ΧΡ ὅπου αν καί βρισκόμαστε **στά χρόνια του Ρωμαϊκού Δικαίου τελικά πραγματοποιήθηκε ἡ πιό μεγάλη Δικαστική Παρανομία.**

Ο Ι.Χριστός, μετά τή σύλληψή του, **δικάστηκε καί καταδικάστηκε** από τούς Άρχιερείς. Η δίκη ἦταν βέβαια τυπική, άφου οί Άρχιερείς προαποφάσισαν τό θάνατό Του.

Επειδή ὄμως δέν είχαν τή νόμιμη έξουσία, έπρεπε ἡ καταδικαστική άπόφαση νά άπαγγελθεῖ από τό Ρωμαῖο διοικητή, πού ἦταν ὁ Πιλάτος. Σ' αὐτόν σύρθηκε ὁ Ἰησοῦς, ένῶ τό πλῆθος, μετά από παρότρυνση τῶν Άρχιερέων, φωνάζοντας, ζητοῦσε τήν Σταύρωσή Του.

Ο Πιλάτος ὄμως, **αν καί δέν βρίσκει στόν ΙΣ ΧΡ καμία παρανομία, τελικά, γιά νά ίκονοποιήσει** τούς Άρχιερείς, Γραμματεῖς καί Φαρισαίους, τόν παραδίδει σέ χλευασμούς, μαστιγώσεις, έμπτισμούς, κολαφισμούς. Καί τελικά, άφου του φόρεσε χλαμίδα κι άκάνθινο στεφάνι, του φορτώνει κι ένα βαρύ σταυρό καί έτσι **άδικα καί άπάνθρωπα** τόν Σταυρώνει.

Αὐτή ὄμως ἡ μεγάλη άδικία καί παρανομία στό πρόσωπο του Κυρίου μας έγινε άφορμή νά μᾶς χαρίσει τήν αἰώνια ζωή καί τή χαρά τῆς θείας δικαιοσύνης.

« ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΗ ΓΑΛΙΛΑΙΑ »
 ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΝΟΡΙΑΚΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ
 ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΡΧΙΜ.ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Θ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ
 ΤΗΛ. 2410 612 948 E-mail: galilea4@yahoo.gr
 ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΟΥ ΕΒΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ κ.ΙΓΝΑΤΙΟΥ
 ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΕΥΛΑΒΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ
 ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ **ΕΝΤΥΠΩΣΗ**